

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets baggrund og formål

Lovforslaget indebærer, at afgrænsningen mellem det kommunale og det amtskommunale forsyningsansvar efter lov om social service (serviceloven) præciseres.

Finansieringsreformen på det sociale område (grundtakstmodellen) trådte i kraft den 1. januar 2002 og afløste den hidtil delte finansiering. Der henvises til forarbejderne til lov nr. 489 af 7. juni 2001 om ændring af lov om social service og lov om hjemmesygeplejerskeordninger (L 162 2000-2001): Folketingstidende 2000-2001, Till. A 4536, Till. A 4465, FF 4745, Till. B 1252, FF 8677, FF 8891, Till. C 861.

I stedet for den hidtil delte finansiering mellem kommune og amtskommune er der indført et finansieringsprincip, hvorefter udgangspunktet er, at den myndighed, der beslutter og iværksætter tilbud efter serviceloven, selv fuldt ud afholder udgiften til foranstaltningen eller tilbuddet.

Finansieringsreformens samling af det økonomiske og det socialfaglige ansvar medfører behov for en præcis afgrænsning af forsyningsansvaret, idet finansieringsstrukturen nu er forskellig i forhold til, om der er tale om et kommunalt eller amtskommunalt forsyningsansvar.

Med henblik på at præcisere afgrænsningen af det kommunale og amtskommunale forsyningsansvar foreslås derfor med lovforslaget, at det fastsættes,

- at der ved den konkrete vurdering af den amtskommunale forpligtelse efter servicelovens §§ 92 og 93 skal lægges vægt på behovet for specialiserede ydelser, og
- at en person uanset den konkrete vurdering er omfattet af den amtskommunale forpligtelse efter §§ 92 og 93, når behovet for hjælp og støtte samlet udgør en årlig udgift på 635.300 kr. eller mere (2004-niveau).

Endvidere fastsættes det, at hvis en kommune og amtskommune er enige om, at en borger opfylder be-

tingelserne for at være omfattet af det amtskommunale forsyningsansvar, og borgeren ikke ønsker at flytte fra eget hjem eller et kommunalt tilbud, så er amtskommunen forpligtiget til at medvirke til at finde frem til og finansiere et relevant alternativt tilbud til borgeren.

Lovforslaget betyder dermed, at hvis en borger fx vælger at bo hjemme i stedet for at vælge at flytte til et kommunalt eller amtsligt botilbud, så er amtskommunen forpligtet til at medvirke til at finansiere den kommunale løsning i eget hjem.

2. Lovforslaget indhold

Lovforslaget indebærer, at afgrænsningen mellem det kommunale forsyningsansvar og det amtskommunale forsyningsansvar for hjælp til voksne efter serviceloven præciseres.

Grundtakstmodellen

Med lov nr. 489 af 7. juni 2001, der trådte i kraft 1. januar 2002, blev der gennemført en finansieringsreform på det sociale område med indførelsen af grundtakstmodellen på den del af det sociale område, hvor finansieringen hidtil har været delt mellem kommunen og amtskommunen. Det drejer sig om den sociale indsats for børn og unge med behov for særlig støtte og deres familier, børn med handicap og hjælp til voksne under 67 år med handicap eller særlige sociale problemer.

I stedet for den hidtil delte finansiering mellem kommune og amtskommune er der indført et finansieringsprincip, hvorefter udgangspunktet er, at den myndighed, der beslutter og iværksætter tilbud efter serviceloven, selv fuldt ud afholder udgiften til foranstaltningen eller tilbuddet.

Som en undtagelse er der for visse – typisk mere omkostningskrævende – tilbud og foranstaltninger indført en grundtakstmodel. Grundtakstmodellen indebærer, at kommunen og amtskommunen for at opnå grundtakstfinansiering skal følge en særlig visitationsprocedure (servicelovens § 131 b), og at det pågældende tilbud herefter finansieres ved, at kommu-